

KURIER WILEŃSKI

DZIENNIK NIEZALEŻNY

Rok założenia 1840

nr 127 (13161)

Czwartek, 3 lipca 1997 r.

cena 1 Lt

Z Sejmu

Odbyła się założycielska sesja Zgromadzenia Poselskiego Litwy i Polski

Wzorem w gmachu Sejmu RL odbyła się założycielska sesja Zgromadzenia Poselskiego Sejmów Republiki Litewskiej i Rzeczypospolitej Polskiej. Zgromadzenie zostało powołane w połowie czerwca z inicjatywy przewodniczącego litewskiego Sejmu Vytautasa Landsbergisa. Podstawową jego rolą będzie rozstrzyganie problemów dwustronnych stosunków oraz uzgadnianie pozycji obu państw na arenie międzynarodowej. Na sesję Zgromadzenia 1 lipca do Wilna przybyła z Polski 20-osobowa delegacja na czele z wicemarszałkiem Sejmu RP Olgą Krzyżanowską, która jest przewodniczącą polskiej grupy wchodzącej w skład Zgromadzenia. Tu pozwolimy sobie na małą dygresję - zdziwi to, że polskiej delegacji na wileńskim lotnisku nie witali nasi posłowie Polacy, natomiast miłym gestem było to, że witający ją przewodniczący litewskiej grupy poselskiej Mieczysław Laurinuks przemawiał do gości po polsku.

Ten dzień jest znaczący nie tylko dla parlamentarzystów Polski i Litwy, ale też dla narodów litewskiego i polskiego - powiedział podczas inauguracyjnego posiedzenia sesji Zgromadzenia prezydent Litwy Algirdas Brazauskas.

Prezydent przypomniał, że pierwsza umowa między naszymi państwami została podpisana za czasów księcia Giedymina. Natomiast po odzyskaniu przez Litwę niepodległości Polska i Litwa zawarły już ponad sto umów, w tym najważniejszą - Traktat. Algirdas Brazauskas wyraził nadzieję, że ścisła współpraca między naszymi państwami przyczyni się do rozstrzygnięcia wspólnych

Podczas obrad: przewodniczący obu grup poselskich - wicemarszałek Sejmu RP Olga Krzyżanowska i poseł na Sejm RL Mieczysław Laurinuks
Fot. Marian PALUSZKIEWICZ

problemów, a także do aktywizacji współpracy granicznej.

Podczas pierwszego posiedzenia sesji parlamentarzystów Litwy i Polski zatwierdzili statut Zgromadzenia oraz wybrali jego prezydium. W skład prezydium weszli przewodniczący i wiceprzewodniczący obu grup poselskich - z polskiej strony Olga Krzyżanowska i Adam Dobroński, z litewskiej - Mieczysław Laurinuks i Artur Płokszto. Prezydium to będzie pracowało również w przerwach między sesjami, które planuje się zwoływać dwa razy do roku (jeżeli zajdzie potrzeba, będą też zwoływane sesje nadzwyczajne).

- Uważamy, że wszystkie państwa

Europy Środkowej powinny wchodzić do struktur europejskich i będziemy Litwę w tym wspierać - powiedziała wicemarszałek Olga Krzyżanowska określając kierunek pracy Zgromadzenia. Zapytana, czy to Zgromadzenie będzie miało charakter deklaracyjny, czy też praktyczny, przewodnicząca polskiej grupy parlamentarnej oświadczyła: "Jeżeli chodzi o miejsce Polski i Litwy w strukturach europejskich, to my rzeczywiście w tej chwili nie podejmujemy decyzji, możemy tylko deklarować wspólną wolę. Ale to, że kraje, które są blisko siebie, mają na wiele spraw podobne spojrzenie, zaczyna grać w Europie dużą rolę".

(Dokończenie na str.2)

Drugie posiedzenie litewsko-polskiej komisji transgranicznej

W dniach 3-4 lipca w Druskininkach odbędzie się drugie posiedzenie międzyrządowej litewsko-polskiej komisji współpracy transgranicznej.

Pierwsze posiedzenie tej komisji odbyło się w 1996 r. w Wigrach. Na przewodniczącą delegacji litewskiej został mianowany wiceminister reform administracyjnych i ds. samorządów V. Katkevičius, polskiej - wiceminister spraw wewnętrznych i administracji J. Szymański.

Na drugim posiedzeniu litewsko-polskiej komisji współpracy transgranicznej zamierza się rozpatrywać kwestie związane z tworzeniem nowych przejść granicznych i polepszeniem przepustowości już istniejących. Zostaną złożone propozycje w sprawie utworzenia w miejscach chronionych terytoriów Weisiejai - Augustów, Visztysis - Suwałki, rozwijania agroturystyki.

Między innymi, podpisany 6 czerwca br. w Augustowie układ w sprawie utworzenia związku regionów przygranicznych Litwy, Polski i Białorusi „Euroregion Niemen” został zainicjowany przez litewsko-polską międzyrządową komisję współpracy transgranicznej. Na drugim posiedzeniu zostaną przewidziane perspektywy tworzenia innych Euroregionów.

POLSKIE LINIE LOTNICZE - POLISH AIRLINES

LOT

Dogodne połączenia z Wilna przez Warszawę do:

Aten,
New Yorku,
Chicago,
Los Angeles,
Pekinu,
Istanbulu,
Tel Awiwu.

Wilno, tel. 26-08-19.

Mr. HARRY

Vilnius:
Centrum Czystczenia
Chemicznego w Bohupur
Atelies g. 10, 2057 Vilnius
Tel.: 770683

DIDA Pilies g. 2/1
IK Žirmūnų g. 68,
IK Architektų g. 43/31
Valva, Gedimino pr. 44,
Pas Juozapą, Laisvės pr. 125,
Pas Juozapą, Savanorių pr. 13a,

Grzegorzewo:
W sklepie "IK", Kovo 11-osios g. 39
Landawarów:
W gmachu "Valsta", Klevų alėja 20

CZYSZCZENIE ODZIEŻY NA SUCHO
BI UAB "MR.HARRY", Atelies g. 10, 2057 Vilnius,
tel. 770683, faks.: 737023

Gyventi reikią švariau!

Zmniejsza się areal ziemniaków

Solecznicki rejonowy wydział statystyczny opublikował dane o wynikach siewów wiosennych. W rejonie w porównaniu z rokiem ubiegłym, areal siewu zmniejszył się o 5 proc. Toteż odlegiem leży 12 tys. ha ziemi ornej.

Przeważnie zmniejszają się arealy użytkowe w spółkach rolnych. Jednocześnie farmerzy i rolnicy indywidualni rozszerzyli o 9 proc. obszar zasiewów. W rejonie ponad połowę gruntów zajmują uprawy zbożowe i strączkowe, prawie 40 proc. - uprawy pastewne i zaledwie 9 proc. - ziemniaki, 1 proc. - warzywa.

Podobnie, jak w roku ubiegłym, najbardziej zmniejszyła się uprawa ziemniaków. Spółki rolne uprawiają zaledwie 45 ha (w roku ubiegłym było 165 ha), farmerzy i gospodarze indywidualni 3 tys. ha (w roku ubiegłym uprawiali 4200 ha). Zapowiada się, że ziemniaki przestaną być „drugim chlebem”, gdyż coraz więcej rolników zaczyna obliczać opłacalność ich uprawy.

Piotr RYNGIEWICZ

Konkurs wśród prenumeratorów „K. W.” rozstrzygnięty

Telewizor GoldStar - trafił do właścicieli

Jak już informowaliśmy, przedwczoraj odbyło się losowanie nagród wśród prenumeratorów za okazji wygranej. Główna nagroda - telewizor kolorowy GoldStar - przypadła państwu Ratkiewiczom, mieszkańcom wsi Gudele (rejon wileński). Wsi, której mieszkańcy niedługo nie będą bohaterami naszych lamów, kiedy to gudeleńczycy walczyli o swą ziemię rozparcelowaną przez byłego namiestnika rzędu Merkysa, pod budowę domów dla mieszkańców Wilna.

I oto wczoraj w redakcji po odbiór wygranej stawili się szczęśliwi zwycięzcy: głowa rodziny Jan Ratkiewicz z córką Krystyną i wnuczką Elżbietą.

- Uczeszyliśmy się bardzo -

mówi pan Jan, gdy zatelefonował sąsiad Romanowski i pogratulował z okazji wygranej. On się dowiedział z radia Znad Wilii. - To córka - dodaje - zawsze prenumeruje gazetę.

Krystyna Ratkiewicz mówi, że jest stałą, długoczną czytelniczką „Kuriera”. Przedtem czytała „Czerwony Sztandar”. I tak już „zżyła się” i polubiła tę gazetę. - Mama również zawsze interesuje się, co w „Kurierze”. Jeżeli we dnie nie ma czasu, to chociaż wieczorem nakłada okulary i czyta - mówi pani Krystyna.

Ratkiewiczowie, jak większość mieszkańców Gudel, a i innych wsi Wileńszczyzny, ostatnio gospodarzą na 12 ha gruntów. Ziemi uprawiają już od 5 lat.

NA ZDĘCIU: państwo Ratkiewiczowie ze swą wygraną.

Fot. M. Paluszkievicz

Gdy rozpadła się spółka rolna - mówi pan Jan, zabraliśmy ziemię i pracujemy, jak kto potrafi. Sadzimy dużo ziemniaków, fasoli, cebuli, innych warzyw. Część tego, jak się uda, sprzedajemy. Utrzymujemy dwie krowy, przechówek, kilka sztuk trzody chlewniej. - A także dużo psów i kotów - wtrąca Krystyna. Bardzo lubię te zwierzęta - mówi.

Krysia, jako chorowite dziecko (jest diabetkiem), od najmłod-

szych lat przeżywała z tymi „młodszyimi braćmi”, które traktuje nie tylko jako niezbędny inwentarz domowy służący do strzeżenia mienia czy niszczenia grzyzi.

Krystyna pomagała też matce chować wnuczki Elżbietę i Irenkę, bowiem zrzędzeniem losu dom dziadków miał zastąpić dla nich dom rodzicielski. I teraz chociaż Elżbietka jest już uczennicą VI klasy, a Irenka - II, nadal mieszkają u dziadków.

(Dokończenie na str. 2)

ZNAD WILII
72 54 90 8 8 FM

DZIAŁ REKLAMY
TEL./FAX (22) 429465

„Stosunki polsko - litewskie można porównać do rodziny, która się rozpadła: małżonkowie dawno się rozwiedli, majątek podzielili, ale sentymentalny aspekt pozostał. Zawsze aktualne jest pytanie, jak ta druga połowa tam, po tamtej stronie, się czuje?” - powiedział na Spotkaniach twórców literatury polskiej i litewskiej ambasador Litwy w Polsce Antanas Valionis. Uważa on, że wiele spraw w stosunkach obu państw wcześniej czy później zostanie przez polityków załatwione, natomiast trudniej jest zmienić mentalność przeciętnego człowieka. Ambasador zauważył, że czasem „przekonujemy przekonanych”. Jego zdaniem, ważne jest, by pracować też tam, gdzie są antagonizmy, chociażby wśród tych, którzy negatywnie reagowali na zawarcie Traktatu Polsko-Litewskiego.

Co nazywamy dziedzictwem polskim na Litwie, a co litewskim w Polsce? Co jest wspólnym dziedzictwem obojga narodów? W piątkowym numerze naszego dziennika informowaliśmy o tym, że w Wigrach, w klasztorze pokamedulskim, odbywało się spotkanie intelektualistów obu krajów, podczas którego dyskutowano o i inne problemy sąsiedniego współżycia. Organizatorem Spotkania ze strony litewskiej jest redakcja miesięcznika „Kulturos barai”, ze strony polskiej - redakcja kwartalnika „Lithuania”, organ Ogólnopolskiego Klubu Miłośników Litwy w Warszawie. Redaktorzy obu pism - Bronislovas Savukynas oraz prof. Leon Brodowski sprawowali rolę gospodarzy tych Spotkań, na które przybyło 80 osób. Byli to znani naukowcy obu krajów, historycy, politycy, muzycy i malarze, poeci i dziennikarze.

Ambasador RP w Wilnie pani prof. Eufemia Teichmann, dziękując organizatorom za zaproszenie do tego znakomitego miejsca, które jest świadkiem dialogu litewsko-polskiego, nawiązała do stosunków współczesnych obu państw, które są dobre jak nigdy przedtem. „Polska potrzebuje suwerennego, niezależnego sąsiada, jak kania deszczu i takim sąsiadem jest Litwa” - powiedziała pani ambasador.

Rachunek sumienia

Miejsce obrad rzeczywiście jest znakomite. Trudno powiedzieć o nim lepiej, niż to uczyniło jedno z wydań poświęconych Kościółowi i Klasztorowi, w którego celach mieszkał: „Wigry - jedynie miejsce, gdzie człek, nie zrywając współżycia z ludźmi, może nie spiesząc się, uczynić rachunek sumienia, zrozumieć co uczynił złego i jak winien to naprawić, odetchnąć od zgiełku życia i dojść do równowagi ducha. Cicha puszcza dobiegająca do samych brzegów, majestatyczne niby zadumane jezioro, wyspa wigierska, tchnąca siwą, pracowitą przeszłością i myślami bogobojnych pustelników, działają kojąco. Tę ciszę odczuwa tu każdy, a sphywające nań ukojenie przepelnia serce radością rzewną, która zmusza do milczenia niby w obliczu świętości”.

Być może, właśnie ta kojąca sceneria wpłynęła na szczerotę rozmów, na wypowiedzianie „herezji”, jak to określił swoje rozważania Tomas Venclova, za które nikt się nie obrażał, stanowiły one jedynie pożywkę do refleksji.

Referaty Wielkich Przyjaciół, mistrzów słowa prof. Czesława Miłozsa i prof. Tomas Venclovy stanowiły swego rodzaju rewelację i jeszcze raz potwierdziły, że ci przedstawiciele swoich narodów przede wszystkim krytykują nacjonalizm własnego narodu. Jedyna słuszna droga uczciwych ludzi - jak to określił prof. Leon Brodowski. Referaty ich zamieścimy w najbliższym czasie. Zanim zostaną wydrukowane, poprosiliśmy noblistę Czesława Miłozsa o wypowiedź dla „Kuriera”.

„Dzisiaj w swoim odczycie mó-

wiłem o tym, co znam dobrze - mianowicie o Wilnie w czasach mojej młodości, o Uniwersytecie Stefana Batorego, o Instytucie Badań Europy Wschodniej i o człowieku, który niedawno umarł w wieku 97 i pół lat prof. Stanisławie Swianiewicz,

lizmu polskiego i nacjonalizmu litewskiego. Byli innymi ideami Wielkiego Księstwa Litewskiego, które oczywiście, wiemy to dziś, nie może być wkszczone. Pewne idee, które wtedy w Wilnie były dyskutowane, nadal owocują, wywarły wpływ

wy w ziemie” dotarł do Czesława Miłozsa i on ten wiersz przełożył, a „Kultura” paryska wydrukowała. Otrzymałem wkrótce list od Jana Błońskiego z Krakowa, którego załem. Pisał on, że czyta ostatnio wiersz tłumaczony przez wielkiego

prawdopodobnie pomógł, a nawet rozmawiał z panem Miłozsem telefonicznie. Potem, gdy przyjechałem do Barclay, pan Czesław przyszedł do mego mieszkania. Rozmówiliśmy się, zaprzyjaźniliśmy się, jeździliśmy razem do San Francisco... Dzięki panu Czesławowi otrzymałem pracę.

Opowiemy jeszcze, jak przeczytałem pierwszą książkę Miłozsa. Otrzymał ją pan Tumelis, za pośrednictwem swego teścia, przedstawiciela starej litewskiej inteligencji. To właśnie on przez półtora roku otrzymywał w listach po stroniczce „Rozdzinną Europę”. Potem on to wszystko zeszył i wysłał książka, którą mi Tumelis dał do przeczytania. Drugą książkę Miłozsa, którą przeczytałem, to były wiersze. Otóż, przyjechałem do Krakowa i tam Błoński w tajemnicy dał mi tomik wierszy „Światło dzienne”. Były to pierwsze wiersze pana Czesława, które przeczytałem w oryginale. Dotychczas czytałem przedwojenne przekłady na język litewski, zresztą dość kiepskie. Zaczytałem się „Światłem dziennym” nie wychodząc kilka dni nawet na miasto. Czytałem je po kilka razy.

Pamiętam, gdy Jozif Brodski dopiero zbierał się do wyjazdu na Zachód, pojechałem do ówczesnego Leningradu, by się z nim pożegnać. Tam przy jednym głębszym rozmawialiśmy o sprawach literackich. Jozif uważał, że najlepszym poetą polskim jest Zbigniew Herbert. Też uważałem go za jednego z lepszych poetów, ale za zaznaczenie, że najlepszym jest, moim zdaniem, Czesław Miłozs. Brodski o nim nie słyszał, więc spytał, do kogo jest podobny. No, mówię, każdy wielki jest podobny do siebie, a może nawet trochę podobny do ciebie, zażartowałem. Jeśli podobny do mnie, to dobry poeta - odpowiedział również Zartem. Gdy pojechał do Stanów, Jozif od razu zapoznał się z Miłozsem i zawsze mówił, że Miłozs mu bardzo pomógł. A potem, gdy po dwóch latach ja pojechałem tam, obaj mogli mi, że za co jestem im niezmiernie wdzięczny. Bo tak naprawdę, gdyby nie ci dwaj wielcy poeci, mogłem trafić do więzienia albo do „psichuszek”.

(Ciąg dalszy w następnym numerze)

Krystyna ADAMOWICZ
Fot. Romuald Mieczkowski
i Krzysztof Grabowski

Wigry 97: Kultura litewska i kultura polska - podobieństwa i różnice

1. Dialog ludzi otwartych na cały świat

moim dawnym profesorem ekonomii. Wszystko to zrobiłem po to, żeby przypomnieć ludzi, którzy inaczej sobie wyobrażali przyszłość Wilna niż, trzeba przyznać, większość w ówczesnym Wilnie, to znaczy jako ostre ścieranie się nacjona-

na takich ludzi, jak Jerzy Giedroyc i program „Kultury” paryskiej. Program ten jest mi bliski, dlatego o tym mówię”.

Zaczęło się od „Rozmów w ziemie”

Naszym skromnym osobom - dr med. Medardowi Zcobotowi, jego małżonce pani Marcie oraz autorce niniejszej relacji - dopisało szczęście: z obu Przyjaciółmi spożyliśmy przy jednym stole obiad. Dziennikarskim grzechem byłoby nie skorzystać z takiej sytuacji, by nie sprokować rozmowy na temat początków tej wieloletniej przyjaźni. Szybki był pan Medard, który prosto z mostu zapytał mistrzów: „Opowiedzcie, proszę, w jakich okolicznościach zapoznaliście się... Opowiadanie Tomas Venclovy, za jego pozwoleniem, przekazujemy poniżej:

„Nasza pierwsza znajomość była zaoeczna i zawdzięczam ją Jozifowi Brodskiemu. Właśnie on przyczynił się do tego, że mój wiersz „Rozmo-

poetę. Odpisałem mu, że chyba wiem o kogo chodzi, ponieważ wielkich poetów nie mamy na kopy. I poprosiłem go, by napisał dokładniej, gdzie to było wydrukowane, być może w pewnym kulturalnym mieście. On mi odpisał, że tak, miał pan słuszność i że to jest piękny wiersz. Byłem, rzecz jasna, wniebowzięty, ponieważ potraktowałem to jako moje pasowanie do stanu rycerskiego, coś w rodzaju uderzenia szabłą po ramięciu, po czym zostałem przyjęty do grona poetów. A potem pan Vytautas Kubilius, teraz już można o tym powiedzieć, był w Polsce, przywiózł ten numer „Kultury” i pod straszonym sekretem wręczył go mi. Gdy przeczytałem swój wiersz w przekładzie, byłem jeszcze bardziej zbudowany.

Przedtem nim trafiłem do Stanów, byłem dysydentem i Brodski bardzo się denerwował, że mogłem mnie posadzić. Prosił więc Czesława Miłozsa i Artura Millera, żeby zadziałali coś w mojej sprawie. I to

Teatryki szkolne

Droga Redakcjo! Bardzo Cię prosimy o zamieszczenie naszych wrażeń z dwóch Ogólnopolskich Festiwali Teatralnych, które się ostatnio (jeden po drugim) odbyły w Łodzi i Plocku i których byliśmy uczestnikami. My, to znaczy, teatr szkolny „Wesoła Gromada” przy wileńskiej „Mickiewiczówce” zreszajątki dzieci w różnym wieku, uczniów klas młodszych i starszych.

Teatrzyk nasz powstał w październiku ubiegłego roku. Dotąd graliśmy „dla swoich”, publiczności miu życzliwej, na „większe wody” bał się wypływać. Aż tu nagle przyszło zaproszenie z Polski - na XVIII Ogólnopolski Przegląd Teatrów Dziecięcych „Dziatwa” (odbył się w dniach 21-24 maja br.) i na VIII Plocki Kramik Teatrzyków Dziecięcych „Heca-97” (12-14 czerwca br.).

Pojechaliśmy. Pierwsze miłe wrażenia: z serdecznych spotkań i ... z rzutu okiem na afisze, wśród dziesiątków spektakli w Programie Festiwali przeczytaliśmy z bijącym sercem: Szkoła-Gimnazjum im. A. Mickiewicza, Wilno, zespół „Wesoła Gromada”, spektakl „Tuwimki na przerwie”.

Dziesiątki dziecięcych zespołów teatralnych z całej Polski, z miast stołecznych (Warszawa, Kraków), większych (Lublin, Łódź), mniejszych i najmniejszych, setki uczestników i my w tym - wилниcy - pierwszy raz na takich ogromnych imprezach. Mielismy więc trochę obaw (jak wypadniemy?), zwłaszcza, że jeden tytuł w tym szerokim Programie poważnie nas zaniepokoił: „Pranie Tuwima” w wykonaniu zespołu „Nadnoteckie Skrzyty” z Wielenia. Grali w tym samym dniu co i my, w parę godzin po nas, więc ... Szczęściem okazało się, że były to dwa różne Tuwimy...

Na Festiwalu w Łodzi zdobyliśmy II nagrodę, tzw. specjalną, wysokości 800 zł, ufundowaną przez Wydział Kultury, Sportu i Turystyki Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi. Była to dla nas bardzo miła niespodzianka. Najbardziej cieszyły nas jednak wzruszające i pozytywne spotkania, nowe znajomości, przyjaźnie i to, że mieliśmy wspaniałą okazję do obejrzenia mnóstwa ciekawych spektakli.

Za nasz pobyt w Łodzi dziękujemy serdecznie Bałuckiemu Ośrodkowi Kultury, a przede wszystkim pani dyrektor Mariannie Krynickiej, a także panu Marianowi Glinkowskiemu oraz naszej opiekunce Dorocie Antkiewicz.

Z okazji Festiwalu „Dziatwa 97” w Łodzi (w Plocku również) ukazała się specjalna gazetka, informująca na bieżąco (i na gorąco) o przebiegu imprezy. W tej gazetce zwrócił naszą uwagę arcyciekawy „mini Słownik „Dziatwy”, np. o ludziach dorosłych:

„Dorośli to ci, którzy boją się Aniołów. Kochają pieniądze i wciąż je przeliczają. Nigdy nie pytają o rzeczy najważniejsze i nigdy nie potrafią sami niczego zrozumieć”. Otóż chcemy powiedzieć, że w tym naszym Wilnie z tymi DOROSŁYMI jest trochę inaczej. To prawda - kochają pieniądze i liczą je, ale kiedy im się rzecz najważniejsza tłumaczy, to jednak starają się (w miarę możliwości - jak mówią) nas zrozumieć.

Ci DOROSLI to: Konsul Generalny RP w Wilnie p. Waldemar Lipka-Chudzik, Departament d/s Mniejszości Narodowych i firma „Ardena” - sponsorowali nasz wyjazd do Łodzi. Jeszcze inni DOROSLI, którzy „Aniołów się nie zlekli”, to: Fundusz „Wileńszczyzna”, kawiarnia „Alina” i Księgarnia St. Korczyńskiego (sponsorowali nasz wyjazd na Festiwal do Plocka). Dzie-ku-je-my!

No, a w Plocku...

Był to już ósmy z rzędu (a dla nas pierwszy) Plocki Kramik Teatrzyków Dziecięcych „Heca”. Zaprosiła nas na ten Festiwal przemiła p. Romana Ludwicka (z którą zapoznaliśmy się na Festiwalu w Łodzi), za co ogromnie jesteśmy Jej wdzięczni. To była prawdziwa heca, że na tej „Hecy” spośród

22 teatrzyków zdobyliśmy I nagrodę. Wilno - naj-najlepsze? Nie mogliśmy uwierzyć! W trakcie naszego przedstawienia były różnego rodzaju technicznej, to i owo wysiadło, psuło się (graliśmy 13-ego!). Tuż po odegraniu spektaklu cała nasza „Wesoła Gromada” toczyła się w łzach, całkiem niewesołych, bo nie ze szczęścia... A tu zbliżają się do nas mali i dorośli widzowie, panie organizatorzy i widzimy, że oni... także płaczą. No to my - w jeszcze większy ryk! W końcu któryś z nas bardziej przytom-

ny pyta ich, czego płaczą, a oni mówią, że ze wzruszenia, że im się bardzo spodobało nasze przedstawienie... W finale Festiwalu zapada werdykt jury komisji artystycznej: zdobyliśmy I nagrodę!

W czasie naszych występów w Łodzi największą atrakcją było zwiędzanie ogrodu zoologicznego, zabawa ze zwierzętami (ze żmijami, węzami - także!). W Plocku - trochę zwiędziliśmy miasto (brak czasu), najczęściej nas poruszyła wiadomość, że właśnie tu w starym Grodzie Piastowym w Kolegium Jezuitckim w 1612 r. uczniowie dali pierwsze przedstawienie. Był to pierwszy w Polsce teatr amatorski. A więc i my, z Wilna i naszym szkolnym teatrykiem włączaliśmy się teraz do bogatego rodu, kon-

W Plocku szczególnie wzruszyła mnie wypowiedź pani Romany Ludwickiej:

- W dobie wszechogarniającego zgileku, krzywdy i agresji jest miejsce, w którym można znaleźć przeżycie, skupienie, siłę. To - teatr. Teatr, który może uczyć piękna, odpowiedzialności, miłości. Dziecko - to nasz najmłodszy i najzdolniejszy aktor w wielkim teatrze życia. Spontaniczne, żywe, grające samego siebie, odwrażające wszystko to, co w człowieku naturalne, świeże i kruche.

My, którzy wiele czepimy z dziecięcej wyobraźni i fantazji, stajemy czasem zdumieni ich prostotą i prawdą.

Nie bez pewnej pazery przytoczyłam tu teraz te wypowiedzi. Drogi „Kurierze...”, mam do Ciebie prośbę. Do wszystkich Redaktorów i Pań Redaktorów (styliszek (styliszy) i Pań Korektorów. O co więc chodzi? - spytacie. O nasze wrażenia z pobytu w Polsce, spisane na gorąco, na kartkach z notatników podróży. Spisyły je dzieci (aktorki i aktorzy) z „Wesołej Gromady”. Mnóstwo u nich różnych „niepoprawności”, „niegrammatyczności” itd. Ale - może niech tak zostaną. (Potraktujmy to jako „humor z zeszytów szkolnych”).

Przez wyglądony przez DOROSŁYCH styl, nigdy się nie dowiem - jakie naprawdę są nasze DZIECI, co myślą, co (i jak) czują, co je nurtuje, cieszy i co najbardziej interesuje. Mam nadzieję, że dzisiejszy numer „Kuriera” ta dziatwa zachowa na długie-długie lata. A wtedy, jako już ludzie DOROSLI - zajrzą w te swoje bezkoszkie dziecięce lata i - raz jeszcze spróbują przeżyć czasy ich „Wesołej Gromady” (może kłóremus z nich to się uda...).

Ze względu na niektóre „niepoprawności” nie podaję nazwisk autorów (sami „odnajdą” siebie na lamach dziennika).

Irena LITWINOWICZ, kierownik artystyczny „Wesołej Gromady” z wileńskiej „Mickiewiczówki”

Mali wилnianie na dużych Festiwalach (czyli: brawo „Mickiewiczówka”!)

tynującego piękną tradycję teatru dziecięcego i młodzieżowego. Rozmowom, wrażeniom, wzruszeniom nie było na Plockiej „Hecy” końca. Nie ostrygły one jeszcze do porowtu do Wilna.

„Heca” odbyła się „dzięki” tym, którzy ...” jak się zwykło mówi. A są to: Prezydent miasta w Plocku, Wydział Kultury i Sportu Urzędu m. Plocka, Wydział Oświaty Urzędu m. Plocka, Wydział Planowania Strategicznego i Rozwoju Miasta, Krystyna Iller (Plock), Fischer-Rosemont (Warszawa), Wojewoda Plocki, Telewizja Szel-Sat, spółdzielczy Dom Kultury, Kurator Oświaty w Plocku, Centrum Animacji Kultury (Warszawa) i in.

Przywitali nas bardzo miłe. Mieszkałmy w hotelu. Jedzenie było niezbyt dobre, lecz jeść trzeba.

Przyjechalismy bardzo zmęczeni. Chcieliśmy pójść pod prysznic i spać, lecz trzeba było jechać do teatru, w którym pokazywano spektakl.

Choćby Łódź to nie jest zbyt ładne miasto, ale ma coś dobrego w sobie. Na przykład ludzi - ludzi tam są bardzo mili. Ja nie chcę obrazić Wilna, lecz u nas w sklepach nie mówią „dziękuję”.

Bardzo podobała mi się nasza przewodniczka Dorota. Wszyscy ludzie są tam mili. Polskie dzieci są bardzo koleżeńskie. W Polsce czułam się lepiej niż na Litwie, ponieważ tam mogłam nie bać się coś powiedzieć nie tak. Gorące okłaski dla gości z Wilna bardzo miły wzeszły. W Łodzi jest wspaniałe ZOO, w którym naprzykaliśmy ogromną ilość zdjęć. Wszystkie zwierzęta były fajne, lecz najbardziej spodobały mi się małpki i słonie. Slonie nawet pozowały nam do zdjęć.

Na festiwalu podobało mi się przedstawienie Białego Clowna. Śmieszny i miły był też clown Pinexka. Poznałam tam dużo dzieci. Wszystkie są bardzo koleżeńskie. Byliśmy też na spektaklu „Różowy wujek”, który bardzo wszystkim się podobał. Dużo wesołych chwil zostało na zdjeciach, lecz jeszcze więcej w moim sercu. Ten festiwal był taki wesoły, że nigdy go nie zapomnę. Czekam niecierpliwie następnego roku, w którym może znowu pojedziemy na „Dziatwę” (tak się nazywa festiwal). Wtedy znowu zobaczę swoich nowych kolegów.

Wrażenia... no cóż. Bardzo miła atmosfera, ludzie. To przykrywało wszystkie ciemne strony przeglądu.

A że takie ciemne strony były - to pewnie. Dyskoteka po dniu spędzonym na oglądaniu przedstawień nie była najlepszym pomysłem. Większość uczestników myślała tylko o ciepłym łóżku, normalnym posiłku i... powrocie do domu. Jedzenie też nie było najlepsze, to prawda.

Ale ciepła, przyjazna, prawie domowa atmosfera sprawiała, że po prostu musieliśmy przykryć oczy na inne sprawy.

Największe wrażenie sprawił na mnie Plock. Dłatego, że ludzie tam są żywcili. I Plock jest pięknym miastem.

Otrzymałam pierwszą nagrodę było naprawdę miłą niespodzianką. Otrzymałam jeszcze nagrodę dziecięcego jury i nagrodę od radia. Pani Irena Litwinowicz otrzymała nagrodę instruktorską i od radia.

W Plocku czułam się jak w domu. Byliśmy w zamku, w którym oglądaliśmy przedstawienie pantomima, teatr kukielkowy. Spodobał mi się internat liceum na ulicy Jagielly. W tym internacie był bardzo długi korytarz, po którym z koleżanką biegaliśmy i urządzaliśmy wyścigi.

NA ZDJĘCIACH: „Wesoła Gromada” z wileńskiej „Mickiewiczówki” podczas występu na scenie festiwalowej; mali aktorzy zaprzyjaźnili się z mieszkańcami łódzkiego ZOO; młodzież z liceum w Plocku (uczyl się tu kiedyś poeta Władysław Broniewski) wręczyła wилnianom w upomniku sztandar swojej szkoły.

W aferze w Miami zamieszani imigranci z Litwy

Po niteczce do kłębka

Jak poinformował urząd celny USA, w ub. piątek po południu w Miami zatrzymano 2 imigrantów z Litwy...

Podejrzani - 36-letni Aleksandras Doracziovas (wg innych agencji informacyjnych Daricevas) i 29-letni Aleksandras Pogrebežskis...

A. Doracziovas i A. Pogrebežskis zaprzeczają oskarżeniom, że zamierzali przewieźć nielegalnie do USA materiały wybuchowe i rakiet...

broń jądrową. Podejrzanych zamknięto w wizieńciu bez prawa opuszczenia zakładu.

Sledztwo, które początkowo ograniczało się do poszukiwania skradzionych samochodów...

Podejrzani z Litwy, wg istniejącej informacji, podczas spotkań w Miami i Londynie przekazywali funkcjonariuszom USA listę różnych rakiet...

row amerykańskich". Oskarżeni, wspomnieli też o możliwości dostarczenia broni jądrowej...

Amerykańskie instytucje prawnorzędne obecnie odmawiają podania konkretnych, o jakiej broni jądrowej była mowa...

Broń, wg oskarżonych, miała trafić do kupujących z państwowej handlującej bronią...

Wizyta

Królowa Beatrix w Polsce

Typowo holenderskim niebem, ciężkimi deszczowymi chmurami przywitała w środę Warszawa...

Parę królewską przywitali: prezydent Aleksander Kwaśniewski wraz z małżonką Jolanta...

Ceremonie rozpoczęto od hymnu holenderskiego, spokojnej, majestatycznej melodii...

Triumfalny i skoczny.

Królowa Beatrix ubrana była w kolorową sukienkę, na którą nałożono miała długi granatowy żakiet...

Małżonka prezydenta Jolanta przywitała królową w czarnym kostiumie z białymi kłapami i mankietami.

Stonowany kolor gamurów mieli przybyli Kwaśniewski i małżonek królowej książę Claus.

Po powitaniu, goście oraz para prezydencka udali się na krótką rozmowę, a następnie, już w innym pokoju...

O godz. 12.30 prezydent wraz z małżonką zaprosił królewską parę na śniadanie...

Bliski Wschód

Starcia w Hebronie

W Hebronie na Zachodnim Brzegu Jordanu ponownie doszło w środę rano do starć między młodymi Palestyńczykami...

W Hebronie od wtorku dochodzi do gwałtownych starć izraelsko-palestyńskich - bezpośrednią przyczyną eskalacji napięcia...

Więcej wiarygodnych informacji o tym przy pracach nad budżetem państwa.

W Hebronie mieszka 400 osadników żydowskich - miasto w sumie liczy 120 tys. mieszkańców.

Festiwal

Gwiazdy polskiego kina w Międzyzdrojach

Do Międzyzdrojów zjechali już wszyscy uczestnicy II Festiwalu Gwiazd.

Wojeckich Pszoniak, który przybył do Międzyzdrojów jako jeden z pierwszych...

„Zabawa w bycie gwiazdą jest potrzebna wszystkim nam i tym, którzy tego od nas oczekują.

Anna Dymna, która przyjechała na festiwal prosto z Łeśnicówki, w której spędza wakacje...

Wędłęg przyjeżdża Aleksandra Kwaśniewskiego „jestem na dobrej drodze, aby będąc w NATO nie być partnerem drugiej kategorii”.

Organizatorem protestu jest oddział terenowy Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Lekarzy.

Wojsko

Armia na dobrej drodze

Według prezydenta Aleksandra Kwaśniewskiego „jestem na dobrej drodze, aby będąc w NATO nie być partnerem drugiej kategorii”.

Kwaśniewski wysoko ocenił poziom kwalifikacji kadry dowodzącej i żołnierzy WP...

Strajk

Nie przyjmują pacjentów

Dwugodzinny strajk ostrzegawczy od 10.00 do 12.00 przeprowadzili w środę lekarze w Szpitalu Wojewódzkim w Legnicy.

W szpitalu wojewódzkim powinno pracować znacznie mniej personelu medycznego, wtedy lekarze mogli by zarabiać więcej...

„Wiedzy bym się włączył, bo tej szansy nie wolno zmarnować” - mówił. Przymiomy jednak, że te partie, które w sondażach uzyskały...

„Wędrug mnie przed podjęciem protestu należy wyważyć żądania. W szpitalu wojewódzkim powinno pracować znacznie mniej personelu medycznego, wtedy lekarze mogli by zarabiać więcej...

„Wędrując w tym dniu lekarze. W przeprowadzonym wcześniej referendum większość personelu lekarskiego szpitala wojewódzkiego opowiedziała się za formą protestu.

Zdaniem dyrektora szpitala, akcja nie była uciążliwa dla pacjentów. Wcześniej poinformowali ich o planowanym strajku.

Nominacja

Stiepaszyn ministrem

Prezydent Borys Jelicyn powołał Siergieja Stiepaszyna, byłego szefa Federalnej Służby Bezpieczeństwa (kontrowersyjny), na ministra sprawiedliwości...

został odwołany w związku ze skandalami, który wybuchł w Moskwie po opublikowaniu przez jeden z tamtejszych tygodników zdjęć roznegliżowanego ministra w towarzystwie nagich kobiet w saunie, kontrolowanej przez jeden z rosyjskich gangów mafijnych.

KURIER WILEŃSKI

DZIENNIK NIEZALEŻNY

- codzienne wydanie
- codzienne wydanie
razem z tygodnikiem
„Przyjaciółka”
- sobotnie wydanie
„Kurier” zawsze
masz na co dzień
„Przyjaciółkę” -
w każdą środę

SZANOWNY,
DROGI CZYTELNIKU!

Trwa prenumerata „K.W.” na sierpień 1997 r.

Każdy, kto zaprenumeruje na pocztę codzienne wydanie „Kuriera Wileńskiego” na sierpień 1997 r., weźmie udział w konkursie, gdzie są dwie główne nagrody: kolorowy telewizor oraz wycieczka dwóch osób do jednego z krajów Europy Zachodniej.

Prenumerata trwa
do 18 lipcaKoszty prenumeraty
dla Czytelników „K.W.” na Litwie:

	1 mies.	2 mies.	5 mies.
z dostarczaniem przez pocztę	17 Lt	34 Lt	85 Lt
bez dostarczania (w szkołach)	14,6 Lt	29,2 Lt	73 Lt
w księgarni S.K.	13,4 Lt	26,8 Lt	67 Lt
w redakcji	12,4 Lt	24,8 Lt	62 Lt

„K.W.” i „Przyjaciółka”

	1 mies.	2 mies.	5 mies.
z dostarczaniem przez pocztę	25 Lt	50 Lt	125 Lt
bez dostarczania (w szkołach)	22 Lt	44 Lt	110 Lt
w księgarni S.K.	21 Lt	42 Lt	105 Lt
w redakcji	20 Lt	40 Lt	100 Lt

„Kurier Wileński” (sobotnie wydanie)

	1 mies.	2 mies.	5 mies.
z dostarczaniem przez pocztę	3,8 Lt	7,6 Lt	19 Lt

„Kurier Wileński” oraz „K.W.” i „Przyjaciółkę” można zaprenumerować na każdej pocztce.

Indeks „Kuriera Wileńskiego” - 0044 (codzienne wydanie)

Indeks „Kuriera” i „Przyjaciółki” - 0155

Indeks „Kuriera” - 0172 (sobotnie wydanie)

Osoby, które wcześniej zaprenumerowały „Kurier” (codzienne wydanie 0044) i chcą zaprenumerować „Przyjaciółkę”, zgłaszają się na pocztę i po okazaniu kwitu poświadczającego prenumeratę „Kuriera” mogą zaabonować dodatkowo „Przyjaciółkę” (cena prenumeraty na 1 mies. 8 Lt). Indeks „Przyjaciółki” 5151.

Cheeps wygra kolorowy telewizor lub wycieczkę do Europy Zachodniej - zaprenumeruj na pocztę codzienne wydanie „Kuriera Wileńskiego” (indeks 0044 lub 0155) na sierpień br.

Prenumeratę bez dostarczania można załatwić w redakcji „Kuriera Wileńskiego”: Laisvės pr. 60, piętro XI, pokój 1101, w dniach pracy od godz. 9 do 17, tel. 42-69-63 oraz u pani Alicji Klimaszewskiej w Polskiej Księgarni S.K. (ul. Ostrobramska 9, tel. 62-55-06), od poniedziałku do soboty włącznie, godz. 10-18.

Zaprenumerowany egzemplarz będzie można odebrać w redakcji. Ci, którzy zaabonowali nasz dziennik w księgarni, będą mogli odbierać go przy ul. Ostrobramskiej 9.

Wydawca
ZSA „Kurier Wileński”
Drukuje SA „Spauda”

Redaktor naczelny
Czesław MALEWSKI

Nasz adres: Laisvės pr. 60
2056 Vilnius, Lietuvos Respublika
Indeks 0044 SL 322, ISSN 1392-0405
E-Mail adres kurier_w @ post. 5 ci lt

Ogłoszenia i reklamę do „Kuriera Wileńskiego” przyjmuje się pod adresem:
Dom Prasy, Laisvės pr. 60, piętro 11, pokój 1101, tel. 42-69-63, fax 42-72-65,
w dniach pracy od godz. 9.00 do 17.00.

Podziękowanie

Rodzice i pracownicy

żłobka-przedszkola

nr 107 są wdzięczni

Aliansowi Mniejszości

Narodowych za pomoc

oraz czynny udział

w zachowaniu

grup przedszkola.

Przedsiębiorstwo „Antarktis”
naprawia łodówki w Wilnie, jego
okolicach i na działkach.

Gwarancja - 1 rok.

Vilnius, tel. 75-24-79, 46-71-78, 8-299-90213.

(Zam. 25)

Kolo Turgiel (30 km od Wilna)
nieodrogo sprzedaje się dom z
18 arami ziemi.

Tel.: 48-30-38.

(Zam. 868)

Czy chciałbyś zobaczyć i usłyszeć
oddech rodzimych stron?
Zdjęcia i audionagrania. Szczegółowe
zamówienia na adres: P. d.
1339 2056 Vilnius, Lietuva.

(Zam. 865)

„EVAK” naprawia i odnawia
kucharki elektryczne. Sprzedaje
nowe. Gwarancja - rok.

Tel. 48-28-28.

(Zam. 498)

DROBNE
ZA DARMO

w „Kurierze Wileńskim”
możesz zamieścić drobne prywatne
ogłoszenie do 5 słów za darmo!

Kupon

Adres, tel.

Po wypełnieniu powyżej zamieszczonego kuponu z treścią ogłoszenia prosimy go wyciąć i wysłać na adres redakcji.
2056 Vilnius, Laisvės 60,
„Kurier Wileński”, dział reklamy, tel. 42-69-63.

Redakcja „Kuriera Wileńskiego”

Sprzedaje używane meble (krzesła, szafki pod telefony)
oraz maszyny do pisania po niskiej cenie.

Telefon kontaktowy - 42-79-73 w dniach pracy od godz.
8.00 do 19.00.

Krytyczne dni
i godziny w lipcu

4, piątek (12-13)
13, niedziela (23-24)
18, piątek (11-12)
21, poniedziałek (21-22)
25, piątek (22-23)
27, niedziela (9-10)
30, środa (1-2)

Litewska Służba Hydrometeorologiczna przewiduje na 3 lipca zachmurzenie zmienne, bez opadów. Wiatr zmienny, 2-5 m/sek. Temperatura 21-23 stopnie.

W ciągu następnych dwóch dni w dzień lokalnie deszcz, burze. Temperatura w nocy 10-15, w dzień 20-25 stopni.

KALENDARIUM

x Czwartek (3.VII) jest 184 dniem 1997 r. Do końca roku pozostało 181 dni.

x Znak Zodiaku - Rak.

x Imieniny: Anatola, Jacka, Tomasa.

x Wschód Słońca - 4.48, zachód - 21.57.

Długość dnia - 17 godz. 09 min.

x Księżyc. Now - 21 godz. 41 min.

EKRYNY

SKALVIJA - I sala - „Niedostrzegalny Judo”: 6.VII o 15.45, 21.10. „Krystyna - córka Lavransa”: 3-6.VII o 12.40, 18. II sala - „Śnieżek”: 3.VII o 11.30, 12.50, 16.30. „Gwiezdne wojny”: 3.VII o 14.15, 18, 20.15; 4-6.VII o 11.30, 13.45, 16, 18.15, 20.30.

LIETUVA - 3.VII - „Powrót mordercy” o 12, 14, 16, 18, 20.

VILNIUS - 4-6.VII - „Diabelskie nasienie” o 12, 14, 30, 17, 19, 30; 3.VII o 11.10, 13.10, 15.10, 17.10; Koncert „Wieczny ogień wolności” o 19.30.

HELIOS - I sala - 3.VII - „Gwiezdne wojny” o 12.10, 14.35, 17, 19, 25. II sala - 3.VII - „Szanghajska triada” o 15.40, 17.40, 19.40. „Przygody małpy Dunston” o 12.20, 14.

PERGALE - 3.VII - „Bankier” o 13, 17. „Łazienni z Hollywoodu” o 15, 19.

WIDEOSALA „OZO” - 3.VII - „Impas” o 17.30; „Dziecko Rosemary” o 19.30. 4.VII - „Narzeczona diabła” o 18; „Orzechowy chleb” o 19.30. 5.VII - „Falszywy ruch” o 15.30. „Tak daleko, tak blisko” o 18. 6.VII - „Wydma” o 15.30. „Błękitny aksamit” o 18.

To miejsce czeka
na Twoją
REKLAMĘ

TELEFONY: sekretariat redaktora naczelnego — 42-79-01, zastępcy redaktora — 42-79-04, 42-79-48, 42-79-73, sekretarz redakcji — 42-79-49.

DZIAŁY: polityczny, problemów społecznych — 42-78-72, aktualności krajowych — 42-79-64, ekonomiczny, życia wsi — 42-79-68, stołeczny, kultury — 42-79-77, literatury i sztuki — 42-79-88, szkolnictwa i młodzieży, listów i interwencji — 42-69-65, sportu — 42-79-04, reklamy i ogłoszeń — 42-69-63, Fotokorespondenci — 42-90-81. Korespondenci: na rejon wileński i trocki — 57-73-81, sołecki — 52-780.

Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada. Opinie czytelników zawarte w ich listach nie zawsze są zbliżone z opinią redakcji.

Dyżurny redaktor
Anna
MAKOWSKA